

Årskrönika – det här hände 2023

Jag satt ensam i min lägenhet, såg nyheterna om Ukraina och Stockholmsgängens skjutningar och bombdåd. Hörde nyårsraketer smattra utanför fönstret samtidigt som dom sprängde under huset för den nya gula tunnelbanelinjen. Skålade med mig själv och det hördes som att jag satt mitt i ett krig.

1 januari 2023 vaknar jag tidigt på morgonen av ljudet – någon avlossar ett skott några hus från mitt och ljudet ekar mellan betonghusen. Det fanns en tid när vapen och kriminalitet inte skrämde mig alls, men ju fler vänner som dör, ju äldre jag blir och ju mer avstånd jag tar ifrån det – desto mer skrämmer det mig!

Jag har slutat se på nyheterna, varje nyhetsprogram får min PTSD att toppa, gamla dåliga minnen rullas upp och rädslan för att något ska hända mina nära och kära suger sig fast i mig. Jag kämpar varje dag för att ta mig ifrån det – komma bort från det onda mörka, ändå ofrivilligt, har vi det så nära inpå oss.

Alla dessa unga med vapen, önskar att jag skulle kunna krama om dom, ge dom kärlek, några goda råd, öppna min dörr, steka pannkakor och vispa grädde åt dom. Om jag fick möjligheten att få påminna dom om det ljusa och fina som världen också består av.

Vi lever en gång, livet kan bestå av sandstränder, äventyr, fotbollsmatcher. Känslan av att vinna matchen med sitt lag, känslan av mammas stolta leende när man kommer hem med högsta betyg, känslan av att hålla den man är kär i i handen och se solnedgången, listan kan göras oändlig.

Det handlar om vilket håll man väljer att titta åt. Men hur

förklarar man det för dom små, där hoppet i blicken för länge sedan slocknat, och där drogberoendet redan har naglat sig fast och släckt deras själ. Drivkraften att skaffa mer pengar snurrar i 120.

Med fattigdom och droger följer behovet att skaffa snabba pengar – drogförsäljning, rån, inbrott, prostitution med mera, allt detta inspirerar, lockar, säljs, och letar sig sedan in i överklassens kvarter, hela skiten blir ett samhällsproblem.

Droger, våld, vapen och kriminella principer råder. Vad har dessa människor för intressen?

Utöver snabba pengar, se film, lyssna på musik och gå på fester där budskapet alltid är desamma – romantisering av droger och kriminalitet och alla dess grundprinciper och oskrivna lagar. Tro mig, jag vet!

Vissa föddes med silversked i mun, jag föddes med en röd, vit, svart independent bandana kring min hals. Min mor och far växte upp som svenska gatubarn på 1960-talet. Pappa satt i fängelse större delen av mitt liv och mamma liftade Sverige runt för att besöka honom på vårt lands alla anstalter. I dag är far i himlen och mor en frälst laglydig och drogfri kvinna i sina bästa år, halleluja!

Mamma vet hur jag kämpar för att komma ifrån skiten jag också, hennes bästa råd är KBT. "Kan ni inte se på filmer om kärlek i stället för all skit om droger, fängelser, gangsters mord och vapen", brukar hon säga. Jag följer hennes råd, tittar bara på feelgoodfilmer och det fungerar faktiskt. Få reflektar över hur hjärntvättade och påverkade vi blir av allt vi ser och lyssnar på.

Våren nalkas och sprängdåd och skottlossningar fortsätter. Jag träffar min kille och blir kär, jättekär och han också. [Bandet Dom fläckfria](#) och jag fortsätter repa och vi har några spelningar här och där. Tänker tillbaka, googlar lite: vad minns jag från sommaren?

Att min kille börjar hänga med grannen, en kvinna i min ålder och svartsjukan blir ett faktum. Vilket gör att min sommar blir den sämsta på länge. Har du varit svartsjuk någon gång? Då vet du. Den där ständiga klumpen i magen, din mun har slutat le, ögonen stirrar tomt tillbaka på dig i spegeln. Jag förstår varför det heter just svartsjuka, för det är verkligen som en mörk obehaglig sjukdom som förgiftar allt.

Hur som helst det har blivit bättre, inte 100 procent men jag tillfrisknar. För dig som lider nu och vill ha bot, lev som om svartsjukan inte fanns. Fake it till you make it!

Sensommar och nyheterna går ut med att koranen ska brännas. Usch! Visst ska vi vara stolta över vår yttrandefrihet, men ändå koranbränningar nej. Brännarna fick ja till att bränna en koran fylld med bacon utanför moskén trots rådande eldningsförbud. Ett dåd som inte bara är otroligt respektlöst mot alla troende muslimer och Stockholms moské, denna händelse har kostat oss hur många miljoner som helst – skattepengar. Era jävla idioter! Skit i att mormor och farfar kanske dör i sina liggsår i brist på vård och personal. Eller att dina barn får stå i kö till barnomsorg och skola ännu längre. Färre fritidsgårdar leder kanske till att fler unga rekryteras av gängen.

Mera hat, större klyftor med mera för att det var så jävla viktigt att bränna en koran. Vad vill du att våra skattepengar används till? Orespekt föder orespekt och hat föder hat, era jävla puckon!

Sen kommer mera krig, Israel igen, vad fan! Varför? Hur orkar dom? Hur många år har dom hållt på? Jag slutar se nyheterna på tv igen, jag pallar inte se fler barn som gråter utan ben och armar i rutan.

Så kom hösten – och bandet, vi låter faktiskt bättre och bättre.

Året avslutades bra med några spelningar och en omtyckt

julföreställning på Mötesplats Maria.

Gott slut nytt år och håll tummarna för att vi vinner Stockholms Kortfilmsfestival 2024 med vår kortfilm *God natt önskar Stockholm*.

Tess

.